

և մի ախորժ թթուաշ համ ունի. տաքութիւնը սաստիկ չէ, այնպէս որ նորա մէջ ապրում են ձկներ: Երկուքը գտնվում են Թայլաբարայ հովտումը. մէկը Զէյվայ, իսկ Միւսը ԹՂՆՈՒՄ գիւղի մօտ: Սորանք ծծմբաջրեր են, որոնցից երևելի են ԹՂՆՈՒՄայ ջրերը: Չորրորդը գտնվում է Մագուայ խաշութեան մէջ Շոթ գիւղի մօտ, որ բոլորովին տաքեր յատկութիւն ունի: Սորա աւազանը նման է մի քարեայ թօնիւրի, որից բղսում է ջուրը բիւրեղից յստակ: Բայց այդ թափանցիկ ջուրը բլրից իջնելով և խառնվելով հողի հետ փրփրում և քարանում է: Այս բնագիտական երևոյթները թողնելով բնագէտների ուշադրութեանը, պէտք է մի թեթև հայեացք ձգել այդ աշխարհի աւերակների վերայ և վերջացնել գործի առաջին մասը:

Դժուար է խօսել մի աշխարհի պատմական մնացորդների վերայ, երբնա ամեն կերպով աւերակ է, ճշմարիտ, որ Հայաստան անուն աշխարհը ոչ այլ ինչ է, բայց եթէ աւերակների մի անհետեւ կոյտ, որ բիւր անգամ շինված և բիւր անգամ աւերված աւերակներ աւերակների վերայ բարձրանալով: Բայց ընդհանրապէս տեսնվում է, որ ամեն մի նշանաւոր փլատակի կողքին, դեռ կենում են նրա յաւիտենական պահանջները, որոնց ազգային սեպհակ անութիւնք են եղել դրանք ժամանակով: Վերին Հայաստանի ամենաշին կեդրոնը, որ իւր աննման գեղեցկութեամբ արժանացել է թագա-